

«La meva filla s'hi juga la vida»

La Núria, de Cardedeu, relata a NacióDigital el periple perquè la sanitat pública tracti l'anorèxia greu que pateix la seva filla de 13 anys

Núria Busquet, a Roca Umbert | Jaume Ventura Busquets

La Núria és una veïna de Cardedeu que reconeix estar "desesperada". Explica a **NacióGranollers** que durant el confinament de fa un any la seva filla de 13 anys va començar a desenvolupar uns "comportaments alimentaris sospitosos" que en aquell moment no van saber identificar, i que a l'estiu ja no menjava. Ara està diagnosticada amb una anorèxia nerviosa greu. Els últims dies (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218069/crit-auxili-mare-nena-amb-trastorn-alimentari-no-troba-ajuda-sanitat-publica>) la Núria s'ha fet viral gràcies a aquest fil que va escriure a Twitter, detallant el seu cas.

La meva filla gran va desenvolupar un trastorn alimentari arran del confinament de fa un any i la tortura que ens estan fent viure des de @catsalut (https://twitter.com/catsalut?ref_src=twsrc%5Etfw) és digna d'un fil. Començo?:

? Núria Busquet Molist (@NuriaBusquet) March 29, 2021 (https://twitter.com/NuriaBusquet/status/1376537444724658183?ref_src=twsrc%5Etfw)

Al veure que el problema amb la seva filla era greu, la família va trucar al CAP de Cardedeu: ?Van tardar moltíssim a respondre, estaven col·lapsats?, explica. Els van derivar a la delegació que el Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil de Sant Joan de Déu (CSMIJ) té a Granollers: ?Era principis d'agost i ens donaven hora pel 20 d'octubre. Estàvem molt nerviosos, perquè no

menjava i ningú ens deia què havíem de fer. L'havíem d'obligar a menjar, per exemple??, relata. Van optar per pagar els serveis d'una psicòloga, però no va anar bé: ?Cada cop estava més prima, i això li afectava la seva forma de ser?.

El següent pas va ser parlar amb l'Associació Contra l'Anorèxia i la Bulímia (ACAB), que els van ajudar a gestionar el cas a casa: ?Ens van assessorar, però no tenen mitjans per un tractament?, lamenta la Núria.

Aquesta mare reconeix que el neguit anava en augment: ?Era setembre, i vaig decidir tornar a trucar desesperada al CSMIJ perquè ens avancessin la visita, perquè la meva filla seguia sense menjar. La resposta va ser nul·la?, lamenta. ?Tot seguit vaig tornar-ho a intentar amb el CAP, per si podien fer alguna gestió. Un dia hi vaig trucar 57 vegades. Finalment, la pediatra de la meva filla em va contactar per com estava, però em va dir que no podien fer res més perquè el cas ja estava al sistema?, explica.

Realimentació

Passen els dies, fins que han de portar la filla a urgències de Sant Joan de Déu: ?Costava mantenir-hi una conversa racional?, recorda. Aconseguen avançar-li només un dia la visita al CSMIJ i diuen que li faran un seguiment, però assegura que ningú els va trucar més. Després d'una nova visita a urgències, la ingressen al centre de salut mental d'aguts ÍTAKA: ?Pesava 30 quilos, quan n'hauria de pesar 30?, alerta la mare.

La Núria critica que l'entrada en aquest centre no curaria la seva filla: ?Simplement les realimenten. No és de llarga durada, com a màxim s'hi estan tres mesos. La meva filla s'hi va estar un mes i mig, i la van derivar a l'hospital de dia del CSMIJ, on esmorza i dina i, a l'acabar, torna a casa?.

Un cop a Granollers, poc a poc torna a deixar de menjar: ?Miren de donar-li i, si no vol, opten per un batut proteic, que és el mínim?. Però, arribats al mes de febrer, decideixen tornar-la a ingressar. Però com que ÍTAKA ?estava ple?, entra a planta, on s'està tres setmanes. Fins ara, que la Núria ha decidit denunciar el cas.

Un tractament òptim

Com que no aconsegueixen millorar la situació de la seva filla, busquen algú que els pugui ajudar. Troben una psicòloga especialista que els insisteix que ?li cal un ingrés de llarga durada, amb alimentació però també amb tractament?. El problema, segons lamenta la Núria, és que ?a la sanitat pública això només existeix per a majors de 16 anys?.

L'altra opció seria optar per un tractament privat, que la família no es pot permetre: ?Els que hem consultat costen uns 4.000 euros al mes i hauria d'estar ingressada sis mesos. És prohibitiu?, critica. Aquest cost podria ser finançat en una gran part per l'assegurança escolar, però només hi tenen dret a partir de tercer d'ESO. Ella fa segon.

?Anem topant una vegada rere una altra contra una paret: o acceptem el que ens donen, que en un any estarà cinc o sis cops ingressada i al límit i esperant que faci el *clic*, o optem per un tractament al qual només poden accedir-hi els rics?, resumeix la mare. ?També cal precisar que, si està desnodrida, no es pot treballar psicològicament amb ella. El seu cervell també necessita l'aliment?, alerta.

Resposta extraordinària i decebedora

El cas viral de la Núria ha fet que rebés molts missatges. Des de ?centenars? de famílies en situacions similars ?que s'han hagut d'hipotecar per pagar el tractament? fins a polítics: ?La resposta de la conselleria va ser molt decebedora, perquè em deien que el tractament que rep és el que toca. Hi ha molta desídia. Jo no demano que em facin teràpia a mi o als meus altres fills.

Entenc que la sanitat pública té uns límits. Però que almenys ella tingui el tractament que necessita. Perquè s'hi juga la vida i la seva formació, és una noia molt jove que s'està formant?.

Pel que fa a la situació de la noia, la Núria diu que "està bé, però deprimida, cansada de no poder fer res". També reconeix que a nivell familiar és molt estressant: "Cada àpat és un drama, encara que no vulguis fixar-t'hi està allà. És angoixant veure com prepares el plat amb les proteïnes i resta d'elements que toquen i es queda buit. Un dia rere un altre?". I es dirigeix a pares amb fills i filles de la seva edat: "Jo mai hagués pensat que una filla meva podia desenvolupar un trastorn similar. Però els familiars o nenes o nens afectats han de saber que no és culpa seva".

Més casos, més greus i més joves

Arrel del cas de la Núria, l'Hospital Sant Joan de Déu ha explicat a Twitter que l'últim any han atès un 60% més de casos de trastorns de la conducta alimentària. Diuen que són casos més greus i en població més jove, però defensen que "se'ls ha donat resposta, que ningú ha quedat desatès ni s'ha arribat a una situació de risc vital i que s'han incrementat els recursos".

A més, destaquen que "l'ingrés de llarga durada no és la primera opció per pacients amb aquest tipus d'anorèxia per sota dels 16 anys", i que "es prefereix que estiguin el màxim de temps possible a prop de la família, de l'escola i dels amics".

Els casos de trastorns de la conducta alimentària atesos a l'[@sjdbarcelona_ca](https://twitter.com/SJDbarcelona_ca) (https://twitter.com/SJDbarcelona_ca?ref_src=twsrc%5Etfw) s'han incrementat un 60% en el darrer any. Són casos més greus i en població més jove. Aquesta situació ha tensat el sistema, però s'està donant resposta a tots els casos i ningú ha quedat desatès.

? Hospital Sant Joan de Déu Barcelona CAT ([@SJDbarcelona_ca](https://twitter.com/SJDbarcelona_ca)) March 30, 2021 (https://twitter.com/SJDbarcelona_ca/status/1376891263555883010?ref_src=twsrc%5Etfw)